

Bevægende vilde stemmer

I Kunstbygningen i Vrå vises der lige nu smukke bevægelser i det fastholdte

KUNST
Wild + Voices
★★★★★

Der er flere stemmer, der rejser sig i Kunstbygningen lige nu. De er vilde udtryk, som de lyder ud af den vilde natur eller som vilde ukendte væsner. Der er løver på gulvet og skarve i et træ. Der er træer og amorfe væsner på vægge og hængende ned fra loftet. Det er noget, der findes, og det er samtidig noget, der ikke findes, udover i fantasien verden. Og alligevel er det hele så velkendt på sin egen legende måde.

Den vilde del er tre medlemmer af Vrå-udstillingen, der med deres klassiske tag på både håndværket og kunsten får det hele, trods deres forskellige udtryk, til at gå op i en højere enhed.

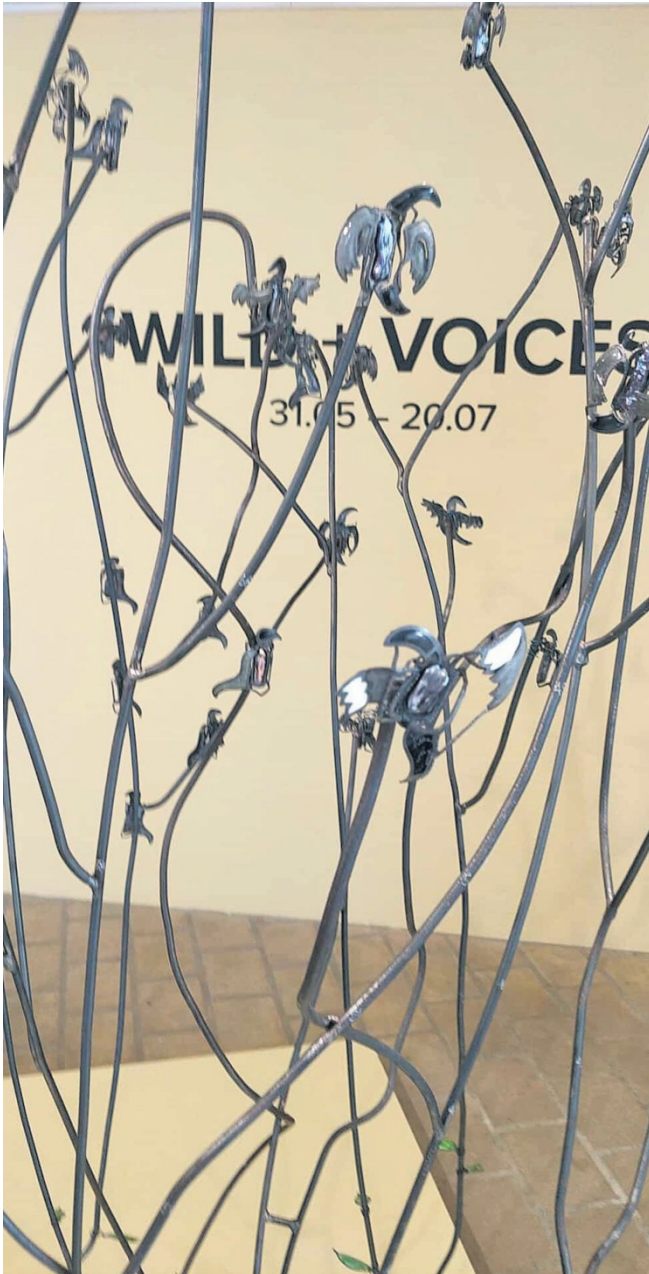
Fotografen Kirsten Klein viser store værker af træer, endog et i farver. Et værk slår igennem, hvor det kun er træets skygge, der ligger fladt hen ad jorden. Et værk, der viser mere, end der lige ses, da skyggende fortæller om træet, man ikke ser, og som alligevel ses som en skygge, der peger hen på det mere, der altid er i hendes værker.

Der er på en underlig måde samtidig en bevægelse i al stilstanden. Den stilstand og bevægelse på en og samme tid gør sig også gældende i billedhugger Claus Ørntofts gipsfigurer på gulvet. De er på en måde skitser, der er på vej til noget andet, som de står der på EU-paller. Et helt færdigt og stort værk af Ørntoft ligger nu uden for Kunstbygningen og tager imod gæsterne.

"Stranding" kaldes den og er et indkroget løvevæsen, der også indeholder denne spændthed, der ofte er i hans værker. Den viser noget og gemmer endnu mere. Den spænding i hans værker er fastholdt i en bevægelse, der er frosset fast.

I en mindre gipsskulptur, "Virkning", kan man i dyrets ryg se denne spændthed, som lige om lidt afslører noget mere. Der er en stor indeholdt kraft, lige før en stor og kraftfuld bevægelse. Det er ypperligt.

Helga Exners smykke-kunst er levende og inviterende. Et stort træ med skarve i byder velkommen. Det er eventyrligt og smuk

Helga Exner byder velkommen i udstillingen et smukt træ fyldt med skarve.
Foto: Troels Laursen

Anna Torpe viser store malerier med kvinder, der mere beskuer beskueren, end beskueren får lov at beskue dem.
Foto: Troels Laursen

og viser, at træet dør, mens de urgamle fugle bliver de levende blade på træet. En række geologisk inspirerede smykker, der som baggrund i deres små scenografier har den rå natur i sig

Julie Peter får skabt store vægdekorationer, med mystiske væsner, der i deres slyngende bevægelser skaber næsten religiøse og mediterende gentagelser i sarte smukke farver
Foto: Troels Laursen

og bag sig, som var smykkerne groet ud af en klit eller en jordskrænt.

Det er installationskunst, der kan anvendes og bæres. De tre nævnte her er alle med i Vrå-udstillingen senere på året, og man kan allerede nu glæde sig til, hvad de mon viser der.

I de to store sale er det andre stemmer der lyder. Og alligevel hænger udstillingen i sin sammensathed vældig godt sammen. Maleren Anne Torpe viser store farverige lærreder med kvinder, der ser ud på beskueren, men inviterer ligesom ikke rigtig en ind.

Der er nærmest et slør foran øjnene, som om det mere er kvinderne i værkerne, der beskuer beskueren. Værkerne er delt op i horizontale linjer, der ligesom bryder billedfladen op i flere lag og samtidig med farverne samler værket til et ny motiv, alt efter hvilken farve man fokuserer på. Det er hjemlige motiver, der kunne være fotografiske ferieminder, der har fastholdt en situation, der nu i farverne og linjerne står dirrende.

Julie Peter tufter. Det er denne teknik, hvor man trækker garn gennem et stof sat på en ramme, for at skabe en overflade med løkker eller frynser. Det giver mindelser af 70'ernes ryatæpper. Peter får skabt store vægdekorationer med mystiske væsner, der i deres slyngende bevægelser skaber næsten religiøse og mediterende gentagelser i sarte smukke farver, som var det silkesommerfugle, der havde spundet og sat trådene op.

Det er ladet med følelser, der her fastholdes, og som også folder sig ud i flere nuancer og former, så bevægelsen hele tiden er til stede i symmetriske former. Begge viser de også mindre litografier i receptionen, som er trykt og lavet på Hjørring Grafiske Værksted.

Skulptøren Maria Koshenkova viser smeltet glas, så det, der var engang, er ugenkendeligt med spor af drikkeglas og andet glas, der ikke helt er opløst i de organiske former. Værkerne indehold en stærk styring af kunstneren, der også lader tilfældighederne råde.

Værkerne er gerne spændt op i farvede tove, så man, selvom de hænger stille, kan fornemme en vriden

Claus Ørntofts figurer er på vej. Mod noget andet om lidt folder en kraftfuld spænding sig ud.
Foto: Troels Laursen

Maria Koshenkova, viser smeltet glas, der som kroppe kæmper og vrider sig, som de hænger i et farvet tovværk. Det dirrer af bevægelse, selvom de hænger hel stille.
Foto: Troels Laursen

og kamp for at slippe løs. Flere af værkerne mimer i deres hudfarver dyr eller menneskekroppe. Der er en indre kamp, der handler om både vold og lidelse - og befrielse. Det er dramatisk og meget sanseligt.

Fælles for udstillingens forskellige udtryk er denne fastholden af det flygtige, der er i evig bevægelse, og det er faktisk meget bevægende. Og det er skønt, at der et sted, hvor man viser nordjyske kunstnere og kunst.

Af Troels Laursen
kultur@dnmh.dk

"Wild+Voices"
Kunstbygningen i Vrå
Indtil 20. juli 2025